

925

1830-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, «Το βιβλίο των διαθηκών του Δημοσίου Μνήμονα της Σκοπέλου (1830-1834)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 14 (1988), σ. 35-36, σ. 38-39 αρ. 23.

926

1830-1831. Δικαστικές αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Σκύρου.

Ξ. Αντωνιάδης, «Οι πρώτες μετεπαναστατικές αποφάσεις του ειρηνοδικείου Σκύρου», *ΕΚΕΙΕΔ* 34 (1998), σ. 193-224.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΩΣΗΣ Η
ΠΡΟΣΚΛΥΣΗΣ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ. ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΞΑΒΙΒΛΟΥ
(ΒΙΒΛ. Β', ΤΙΤΛ. Α', ΕΔ. 31)

1830, 19 Απριλίου

«Απόφασις Πολιτική

Εν ονόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ὁ κύριος Μανόλης Χατζή Ἀλέξη ἤρξε προφορικῶς τὴν κυρία Ἀμέρισσαν Ἰωαν. Σηβήτου, παρ' ἧς ἀπήτησε ἓνα ἰδιόκτητον τοῦ κηπαρίου κείμενον εἰς τοὺς Μήλους, τὸ ὁποῖον αὐτὴ κατακτήσατο βιαίως καὶ διενέμετο φανερὰ ἐν αὐτῷ λαχανικά. Κατ' αἴτησιν τοῦ διαληφθέντος προσκαλέσθη ἡ Ἀμέρισσα Ἰωαν. Σηβήτου ἵνα ἀπολογηθῇ τὰ περὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ ῥηθέντος κηπαρίου ἣτις ἀπεκρίθη, ὅτι ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἓν ἕτερον κηπᾶριον ἰδιόκτητόν της κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐσυνόρευσεν μετὰ τὸν ῥέοντα ποταμόν, καὶ ὅτι ἀπέναντι τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ ἔκειτο τὸ κηπᾶριον τοῦ διαληφθέντος Μ.Χ. Ἀλέξη σύνορον ἔχον τὸν ποταμόν, ὥστε ὁ ποταμὸς οὗτος διεχώριζεν αὐτὰ τὰ κηπαρία. Πρὸ πέντε δὲ ἢ ἕξ ἐτῶν στρίψας ὁ ποταμὸς τὸν δρόμον του ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κηπαρίου Μ.Χ. Ἀλέξη ἔκοψε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ αὐτοῦ κήπου καὶ τὸ πρόσθεσεν εἰς τὸ μέρος τοῦ ἰδικοῦ της. Δι' ὃ ἐπειδὴ καὶ ὁ κήπος αὐτῆς ἐσυνόρευε πάντοτε τὸν ποταμόν, δι' αὐτὸ τοῦτο κατεκτήσατο καὶ οἰκαιοποιήθη τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅλον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς βίας καὶ ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἐκόπη καὶ προσηρμόσθη εἰς τὸ ἰδικόν της, διὰ τὰ ἔχη πάντοτε τὸν ποταμόν σύνορον. Ἀναγνοῦν πωλητήριον ἔγγραφον τῆς 5 Ἰουνίου 1776, μαρτυροῦντων Δημητρίου Τζορδιᾶ, Πέτρου γέρου καὶ Γεωργάκη Μανόλη, δι' οὗ ὁ Μανόλης Χ' Ἀλέξη ἀποδεικνύεται ἰδιοκτήτης τοῦ ἐκκοπέντος μέρους τοῦ κήπου. Ἀκοῦσαν κατ' αἴτησιν τῶν δύο διαφορομένων μερῶν τὴν διὰ λόγου μαρτυρίαν τῶν νῦν δημογερόντων Κυρίων Γεωργίου Αἰλωνήτου καὶ Δημητρίου Σταματίου, ὁμολογούντων τοῦ ὅτι ὁ ποταμὸς ἔρρεε πλησίον τῶν δύο τούτων κηπαρίων εἰς τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει ἤδη τοῖχος καὶ ὅτι τὸ κηπᾶριον τῆς Α. Ἰωάν. Σηβήτου ἐκτείνεται ἕως αὐτοῦ τοῦ τοίχου εἰς τὴν φορρὰν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι τὸ ἐκκοπέν μέρος γῆς εἶναι κτῆμα τοῦ Μ.Χ. Ἀλέξη, διότι ἐκκόπη διὰ τῆς ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ἰδιόκτητόν του κηπᾶριον.